

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pelusij magistratibus. 275.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

λει ὁ Δαβὶδ, τὸν Ιερόναν σημεῖον
ἀποθανὼν, καὶ τὸν εὐθὺν τὸν οἰκεῖον
τον ἐστέαν γέροντος, φυσίον, ὃ τὰς θυσίας
πιστεῖς οὐδὲ τούτου λαοὸς. καὶ οὐχ οὐδὲ
ταῦτα αἴματα ὁ θεὸς, εἶνα τὸν τον πνεύ-
ματος περισσόγα λατησέαν, ηδὲ οὐκε-
ίτις αὐτῷ φανεῖται αἴξια πέρα.

επιστ.

Θεον. σοδ.

Κάλει καὶ πλάγτω ἐσταθῆ, ὡς ἔοι-
κε, καὶ τὸν ἄλλος πειρονεῖς, οἷς
ταῦτας τελέστη ἀγνῶν, ὅπις χρή-
τω κεκόσμησα ταχοὶ μαρτυρίᾳ. καὶ
ώς οὐδὲν συέχεις ταχέωντα, ἄλλος
ἔξι ἄλλων νοτίζων, καὶ πάλιν περὶ^{Eph. i. 48.}
ἄλλους βλυστάνων. ή τοίνυν ὡς σκιᾶ
καὶ καπνός, καὶ αἵματος, τοῖς ἀπίστοις
τοῖς περιστρέψασιν, ηδὲ οὐκαὶ
καὶ καπνῷ πεποιθάς καὶ αἵματος.

Τοῖς περὶ πόλιν. σοε.

Εαλα δ λαμβάνει τοφεῖα περε^{επικαιρ.}
Αστιανὴ τὸ Πιλάστορον καλοῖς μιδοῖς
τὸν θρεπταίρην ἀμείβεται. τὸν πο-
νεῖσας γέροντὴν εὐπέπειαν τοῦ πρε-
τοῦντος συκοφαντίαν, ἀλασθεταφέ-
τη τὸν ἐνταῦθα κηνοτορίαν, καὶ το-
σούταν κηκῶν εὐτείρας τὰς συμφυλέ-
τας κατεστησεν, ὅστε καὶ σύνοικος κλέ-
πτης εὐξανθετεῖ τοῖς αὐλεμάσ, μήποτε
πιλάστορας διωκθῆναι ἢ βύλοται.
καλοὶ γάρ εἰσι πλαχεύοντες καὶ συγκύ-
ποντες. ή μικρά κατεύοντες, καὶ συκόδη-
ιχεύοντες ἐγένετον γεννήματα φαίνονται
τὸν κακόσασιν αὐτὸς γαστέρα εὐδιόρθεις.

Χαρίμον. σοτ.

Απίστος δὲ καὶ ἀβέβαιος, καὶ τούτοις ἔ-
χει τὸν νοῦν περὶ τὰ μέλλοντα, εἰκόνα
τοῖς εἰταῦθα ἀλεξάγονοις καὶ ἀπί-
στοις περιστέττεις πλάγτω, φυσίοις, καὶ
δόξῃ καὶ. ή τοίνυν πειρονεῖ ταῦ-
τα, ὡς γνίναι. ή γνωμάδην περὶ περί-
καρπεῖαν, οὐ ἔχοις τὸν πόλον τὸν
φεύγοντα.

uid, Iudeorum ruinam, & Gentium ad-
iunctionem significans. Quoniam enim,
inquit, populus ille, cuius fidei sacrificia
comissa fuerant, Deū reiccit, nec cruo-
ris profusione Deus oblectatur, propterea
ego spiritualem cultū adhibeo: quem ipse
multo pluris, quam illum, facturus est.

Ioan.

Theoni. 274.

Pulchritudine atque opibus, ut apparer,
gloriaris, aliisque, quibus hæc desunt, pro
nihilo ducis illud ignorans, te sc̄no quam
ocymissime marcescente coornatum esse. At-
que item pecunias tanquam aquam conti-
nes, quæ alios ex alijs humectat, ac rursum
ad alios fluit. Quamobrem aut ad infidas
huiusmodi opes, perinde atque ad um-
bram, & fumum, & ventos, animum ad-
iice: aut illud sc̄ro, te umbræ, & fumo,
& ventis confidere.

Pelusij magistribus. 275.

Præclara educationis præmia Pelusium
ab Aspiano capit: Præclaram ille vicem ac
mercedem altrici suæ repedit, postea quam
enim in patulas ac nimium credulas Im-
peratoris aures calumniam insurrauit,
urbis huiuscemque castoram ab eo accepit: ac
tribules suos tot malis atque calamitatibus
affecit, quot etiam fur domesticus. Arden-
ti ergo animo vota facite, ut ne Peluviotæ
tantum possint, quantum volunt.

Cheremoni. 276.

Cum infidelitatis atque inconstantiae vi-
tio labores, nec futura in mente habeas,
non mirum est te incertis atque infidis hu-
iusece vitæ rebus prorsus addictum esse, hoc
est, opibus atque inani glorie. Quamobrem
aut ista, ut terrena contemne: aut ad tol-
erantiam te exerce, ut, cum fugient, patien-
tiam adhibeas.

ij